

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada I. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

humanum respectum, pestem animæ: age candidè, simpliciter, & sincerè.

3. *Spiritus veritatis, quem mundus non potest accipere* Quia mundus falsis principiis nititur divitias, honores, oblectamenta sensuum esse quærenda; fugiendam paupertatem, contemptum, & Crucem. Veritas autem prorsus habet contraria principia: non potest ergò mundus Spiritum veritatis accipere. Examina utris tu principiis innitaris. Agnosce illorum falsitatem; istorum firmitatem, & te exemplo Christi ad ista cõverte.

DOMIN. SS. TRINITATIS,
De mysterio SS. Trinitatis.

I. **D**ominus Deus noster. Dominus unus, est. Deus est una quædam simplicissima entitas, in omni genere perfectionis infinita; primum rerum omnium principium, & finis ultimus; unicum summum bonum: Idèò unicus Deus; extra quem non est alius. Non capio te, sed credo te, adoro, laudo, glorifico, timeo, amo, & tibi soli servio; tu centrum omnium meorum affectuum. Ah serò te agnovi, serò te amavi pulchritudo mea! qui multiplicavi mihi deos, quoties me, vel creaturam aliquam plus quàm te colui, & amavi, aut illi impensius servivi. Ex hoc tu unus eris mihi in Deum, cui omnia ossa mea dicent gloriam.

2. *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Ita Deus est in essentia unus, ut tamen sit trinus in personis. Pater sui intellectione generat verbum; Pater & Verbum mutua dilectione producant Spiritum Sanctum. Neque hinc capio cum perfecta unitate perfectissimam distinctionem; sed credo, adoro, laudo, &c Applicabo animum ad vivam Dei cognitionem, ut quoad potest in hac umbra, aliqua ejus imago in mente mea generetur; quam summi æstimem, ex æstimatione amem, & ita etiam Spiritus Sanctus aliqua ratione in me producat.

3. *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus.* Apoc. 3. In hac personarum Trinitate summa est perfectionum æqualitas, eadem bonitas, gloria, immensitas, æternitas, omnipotentia, justitia, &c. quas omnes affectiones una sanctitas comprehendit, & idè præcipuè memoratur. Cùm omnis creatura sit quædam imitatio Dei, ut omnes Dei perfectiones nos imitemur, sanctitas sola imitanda proponitur: *sancti eritis, quia ego sanctus sum:* non potentia, altitudo, scientia quam ambierunt Angelus, & primus homo, & malè perierunt. Hoc ergò age, ut Dei sanctitatem imiteris. Sed quantum abes!

De Persona Patris æterni.

1. **N**uquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam? Isa. 66. Pater est fons, & origo divinarum processionum, & perfectionum, qui à nullo procedit, à quo procedunt reliquæ personæ; qui cognoscendo se ipsum producit Filium, cui totam essentiam, & omnes perfectiones absolutas communicat. Hoc non intelligis? Captiva intellectum in obsequium fidei: humiliter adora, lauda, glorifica, ama cum omnibus Angelis. 2. Ita generat Filium, ut tamen & in Patre sit Filius, & in Filio Pater: imò sunt unum Pater, & Filius. O Pater! da nobis ut simus unum, sicut tu, & Filius tuus.

2. *A quo omnis Paternitas in caelo, & in terra nominatur* Ephes 13. Unicum ad intra, & ex necessitate generat Filium sibi consubstantialem; sed multis ad extra dat, ut sint & nominentur filii Dei adoptivi per gratiam. Vide quanta majestas est, quæ adoptat quantum vilitas hominis, qui adoptatur! Habes quo confundaris, quod alios titulos tanti feceris, hanc filiationem Dei tam parvi æstima veris: quo gaudeas quod possis esse filius & hæres Dei: quod timeas, & omni studio imposterum caveas amittere.

3. *In manu tua est fortitudo. & potentia.*

2. Paral. 20. Etsi & perfectiones absolutæ, & actiones ad extra sint communes Trinitati, Patri tamen, quia fons omnium, & origo est, attribuitur potentia, per quam est, quidquid extra Deum est. Et tu de nihilo ab illo es, quidquid es, illius es: Illi ergò te redde, cujus es. Hoc tua natura, hoc omnis creatura clamabat tibi toties: *ipse fecit nos. & non ipsa nos:* & tu surdus quoties magis creaturas coluisti? Non pudet? Et quid ages?

F E R I A III.

De Persona Filii.

1. **U***nigenitus Filius, qui est in sinu Patris.*

Joan 1. Filius intellectione Patris productus est substantialis imago Patris, cujus habet eandem individuanam naturam, eandem omnes perfectiones absolutas *Unigenitus*, cui totum communicatur, quidquid potest Pater communicare. *in sinu Patris*, cum Patre & intelligit, & amat, & beatus est, & Spiritum sanctum producit. Crede, lauda, glorifica, aia, &c. Cujus es tu imago? nonne Dei? Ad hanc quidem creatus es: sed quam defœdasti eam!

2. *Quos præscivit, & prædestinavit conformes fieri imagini Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus* Rom. 8. *Unicus*

Q 3

filius

filius, & hæres, multos fratres adoptivos, & coheredes admittit; imò adscissit per assumptionem humanitatis, & gratiam adoptionis suo sanguine fundat. Habes ergò fratrem Filium Dei, quæ gratia? quæ gloria? sed quàm parvi eam æstimasti? Inspice hanc imaginem denuò, ut quid tibi desit, advertas, & repares.

3 *Omnia in sapientia fecisti.* Ps. 103. Filius est sapientia Patris. Huic supernaturalia lumina, & cognitiones referuntur in acceptis; quia *illuminat omnem hominẽ venturum in hunc mūdum.* Ab hoc veram sapientiam pete, quæ est cognitio, & æstimatio rerum prout sunt: ut terrena terrena æstimes, divina divina, transitoria transitoria, æterna æterna; ut transeas solùm, per ea quæ transeunt, hæreas in illis, quæ permanent.

F E R I A IV.

De Persona Spiritus Sancti.

1. **M**ittam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre procedit. Joan. 15. Pater videns in Filio suam essentiam & perfectiones, necessariò amet Filium. Filius videns easdem sibi à Patre communicatas, necessariò amat Patrem. Reciprocus hinc amor substantialis est Spiritus sanctus. Crede, lauda adora, glorifica, &c. O si & ego conjungerer Deo in eodem Spiritu!

2. *Acce-*

2. *Accepistis Spiritum adoptionis filiorum*
 Rom. 8. Quos adoptat Pater in filios, Filius
 in fratres, hos indies perficit Spiritus sanctus
 communicando se ipsum, dona supernatu-
 lia, & gratiam habitualement, quæ est quædam
 participatio naturæ divinæ. Sed quoties tu
restitisti Spiritui sancto, Act. 7. ne in te hanc
 filiationem perficeret *Noli in posterum con-*
tristare Spiritum sanctum Dei Eph. 4. Quod
 te extra Deum magis lætificat, hoc certò
 Spiritum Sanctum magis contristat.

3. *O quam bonus, & suavis est Domine*
Spiritus tuus Bonitas, suavitas, misericor-
 dia, etsi æquè sint communes Trinitati, spe-
 cialiter Spiritui sancto tribuuntur. Huic de-
 bes, quòd sis deductus in terram bonam,
 quòd fecerit tecum Deus misericordiam
 suam, quòd lachrymis laveris peccata tua,
 &c. Et quid reddis? Vide, ne si ingratus esse
 pergas, ipse quoque à te abstrahat mileri-
 cordiam suam, & cesset postulare pro te ge-
 mitibus inenarrabilibus.

F E R I A . V .

De amore Christi erga nos in San-
 ctissimo Sacramento.

Hoc est corpus meum : Hic est sanguis
 meus, Matth. 26. Idem in Eucharistia
 Q 4 est

est corpus, quod in Incarnatione assumptum fuit: idem sanguis, qui in Cruce effusus. Quanti amoris opus est Incarnatio, & mors Christi, tanti est sui ipsius exhibitio in Eucharistia. Tantum ergo debes Christo per hanc ad te venienti, quantum totus mundus incarnato & mortuo. O Domine, quis tu es? & quis ego sum? Et tamen quam parum tibi obsequii reddo! quam multum mihi ipsi, & vanitati?

2. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Joan. 6. Sub speciebus panis & vini se addidit, ut nobis incorporaretur, & ut nostrum alimentum transfiret in substantiam. Vides amorem erga te quo Jesus vult tecum unum fieri? Quam ergo debet purum esse & immaculatum cor tuum! quam ab omni re creata avulsam, & uni Deo adhærens? Qui enim amat alia præter Deum, non amat, ut debet, Deum

3. *Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus* Ibid. Ut vitam viveremus divinam, divinum exhibuit alimentum. Noluit in Sacramèto hoc permanere substantias, ut ipse substantia sui corporis, & sanguinis nos satiaret. Non est hoc amoris verè divini argumentum? Non deberet hic cibus omnem meum appetitum satiare? Toties hoc pascor, & tamen ad cepas Ægypti, ad delectamenta sensuum, ad creata suspiro. O pudor! FE.

SS. Eucharistia est memoriale Passio-
nis Christi.

1. **H**oc Sacramentum instituit tanquam
Passionis sua memoriale perenne. S.
Thom opusc 3. Cruenti sacrificii ut peren-
nis extaret memoria; incruentum instituit
quotidiè peragendum. Semel pro nobis im-
molarus, invenit modum, quo sæpius im-
moletur. Ergone putandum est Christum
toties pro me mori? Agnosce amorem. Sed
nihil reddis, nisi & tu quotidie immoleris.
*Qui enim sunt Christi, carnem suam cruci-
fixerunt cum vitis, & concupiscentiis suis:*
Gal. 4.

2. *Hoc facite in meam commemorationem.*
Luc. 22. Quanti ipse suam passionem fecerit,
hinc æstima; quia voluit ipse seipso ejus esse
memoriale. Obligat hoc te ad continuam
tanti beneficii memoriam; non quæ in sola
cogitatione sistat, sed quæ in affectum, &
opus transeat. *Qui enim Passionis Dominice
mysteria celebramus, debemus imitari, quod
agimus* S. Greg. 4. Dialog. 19.

3. *Quoties unque manducabitis panem
hunc, & calicem Domini bibetis, mortem
Domini annuntiabitis.* Quoties Eucharis-
tiam sumis, cogita te mortui Christi sepul-
chrum

chrum esse. Nō eris dignum, nisi sis novum; voluit enim poni in *monumento novo* Non eris novus, nisi veterem hominem occidas, *Necesse est, ut dum hac agimus, nosmetipsos Deo in cordis contritione maclemus.* S. Greg. Ibid. Quid ad hoc ais? Expedi arma, & te hostiam ei exhibe, qui se dedit hostiam pro te,

S A B B A T H O.

De dignitate sumentis Eucharistiam.

1. **A** Deum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Joan. 14. Qui sumit Eucharistiam, fit Dei habitaculum. Ut advertas, quanta sit hæc dignitas, cogita uterum beatissimæ Virginis, in quo primum homo factus habitavit. Quātis illam gratiis cumulavit. At is ipse est, qui in Eucharistia ad te divertit. Quanta est hujus habitaculi dignitas! Ah noli permittere ut in ea divertant fœda animalia infrænum passionum.

2. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Joan. 6. Non solum fit habitaculum Dei, qui Eucharistiam sumit, sed admirabili quadam unione fit unum cum eo. Assequere si potes, quanta sit hæc dignitas, uniri humanitati Christi, & veluti ea mediante ipsi personæ Verbi, & toti Trinitati, quæ concomitanter in Eucharistia sumitur. Considera ad quid

te obliget hæc dignitas: ut quid uniris Deo, avellaris à luto creatarum rerum: ut dicta, facta, cogitata tua sint talia, quæ non dedeant membrum Christi.

3. *Ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, & ipse vivet propter me.* Excellentiam unionis cum Christo adverte. Sicut Filius accipit à Patre essentiam, vitam, & omnes perfectiones; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, eademque cum illo perfectiones habeat; idem intelligere, idem velle & operari; ita per Eucharistiæ assumptionem sis particeps vitæ, & perfectionum Christi. Debes ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obstitas.

DOMIN. II. POST PENTEC.

SS. Eucharistia est Cœna magna.

1. **H**omo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos Luc. 14. Eucharistia cœna est, parata vespere, seu in fine sæculorû: sumēda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo, à ferculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus; à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus: & tamen te quoque Homo Deus ad illā inivit.